



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové, soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, zastoupená Mgr. Janem Bučkem, advokátem se sídlem Vítězslava Nezvala 604, Frýdek-Místek, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 2771/117, Ostrava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2021, č. j. MSK 34233/2021, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 5. 2022, č. j. 22 A 69/2021 - 34,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobkyně **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 31. 5. 2021, č. j. MSK 34233/2021, zamítl jako nepřijatelné odvolání žalobkyně podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), proti rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí ze dne 15. 12. 2020, sp. zn. MUFO_S 4208/2020; a to z důvodu že nebyla účastníkem řízení. O jejím účastenství již v neprospěch žalobkyně rozhodnul usnesením ze dne 8. 11. 2019 Městský úřad Frýdlant nad Ostravicí. Žalovaný jej pak k odvolání žalobkyně rozhodnutím ze dne 3. 7. 2020 potvrdil.

[2] Žalobou podanou u Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) se žalobkyně domáhala zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2021, č. j. MSK 34233/2021. Ten ji napadeným rozsudkem zamítl. Usnesením ze dne 8. 11. 2019

Městský úřad Frýdlant nad Ostravicí totiž rozhodnul o tom, že žalobkyně není účastníkem dotčeného řízení, přičemž toto rozhodnutí již potvrdil rozhodnutím ze dne 3. 7. 2020 žalovaný; to pak nabylo právní moci dne 10. 7. 2020. Soud tak dospěl k závěru, že za situace, kdy bylo pravomocně rozhodnuto o tom, že žalobkyně nebyla účastníkem dotčeného řízení, bylo její odvolání správně jako nepřipustné zamítnuto, neboť žalovaný ani nemohl postupovat jinak.

[3] Při posuzování žalobní námitky postupoval v souladu s § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Nepřihlížel proto ke skutečnosti, že rozsudkem ze dne 28. 7. 2021, č. j. 22 A 76/2020 - 35, krajský soud zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 7. 2020, kterým nepřiznal žalobkyni postavení účastníka v daném řízení.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[4] Proti rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) kasační stížnost. Namítala, že krajský soud rozhodl v rozporu s § 75 odst. 2 s. ř. s., jelikož nepřihlédl k jím vedenému řízení pod sp. zn. 22 A 76/2020, v jehož důsledku ke dni vydání rozhodnutí žalovaného nebylo vyřešeno postavení (účastenství v řízení) stěžovatelky. Dále nesouhlasila se závěrem krajského soudu, že podnět žalovaného k opravení zjevné nesprávnosti ve výroku II. rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí, nemůže mít vliv na jeho právní moc.

[5] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil se závěry krajského soudu.

III. Posouzení kasační stížnosti

[6] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Zjistil, že kasační stížnost má požadované náležitosti a je projednatelná. Důvodnost kasační stížnosti posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Předmětem nyní souzené věci je otázka, zda žalovaný postupoval správně, jestliže zamítnul odvolání stěžovatelky, neboť neměla postavení účastnice řízení.

[9] Podle § 75 odst. 1 s. ř. s. „[p]ři přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.“

[10] Podle odst. 2 téhož ustanovení pak „[s]oud přezkoumá v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí. Byl-li závazným podkladem přezkoumávaného rozhodnutí jiný úkon správního orgánu, přezkoumá soud k žalobní námitce také jeho zákonnost, není-li jím sám vázán a neumožňuje-li tento zákon žalobci napadnout takový úkon samostatnou žalobou ve správním soudnictví.“

[11] Stěžovatelka namítá, že krajský soud nepostupoval podle § 75 odst. 2 s. ř. s., jelikož nebylo najisto rozhodnuto o jejím postavení, a to z důvodu podané žaloby proti rozhodnutí o jejím účastenství v původním řízení.

pokračování

[12] Nejvyšší správní soud se zcela ztotožnil se závěrem krajského soudu. Správní soudy přezkoumávají rozhodnutí s ohledem na skutkový a právní stav v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Jelikož v době rozhodování správního orgánu o odvolání stěžovatelky existovalo pravomocné rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 7. 2020, o tom, že není účastnicí vedeného řízení, správně jej žalovaný zamítnul jako nepřípustné (viz krajským soudem citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2013, č. j. 4 As 13/2013 - 26). Na tomto nic nemění ani stěžovatelkou podaná žaloba proti rozhodnutí, kterým jí nebylo přiznáno postavení účastníka v původním řízení. Rozhodující je právě existence pravomocného rozhodnutí v době zamítnutí odvolání.

[13] Taktéž odkaz stěžovatelky na § 75 odst. 2 s. ř. s. není přílehlavý. Jak rozhodl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 2. 7. 2015, čj. 9 As 222/2014 - 147, č. 3288/2015 Sb. NSS, „[u]snesení o tom, zda osoba je, či není účastníkem podle § 28 odst. 1 správního řádu z roku 2004, není rozhodnutím, kterým se upravuje vedení řízení před správním orgánem, a proto nespadá pod kompetenční výlukou podle § 70 písm. c) s. ř. s.“ Proti rozhodnutí o tom, zda osoba je, či není účastníkem, je tedy možné podat žalobu. Nevyužije se zde tedy druhá věta § 75 odst. 2; tento úkon je možné napadnout samostatnou žalobou.

[14] Krajský soud tedy zamítl žalobu správně, pokud dospěl k závěru, že odvolání stěžovatelky bylo nepřípustné. Posoudil případ s ohledem na zákonný požadavek přezkoumání věci vycházející ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správních orgánů.

[15] Nad rámec posuzované věci pak soud uvádí, že rozhodnutí o tom, že stěžovatelka nebyla účastnicí řízení, zrušil krajský soud rozsudkem ze dne 28. 7. 2021, č. j. 22 A 76/2020 - 35, z důvodu nepřezkoumatelnosti. Nicméně žalovaný v dalším řízení opět rozhodl o tom, že stěžovatelka neměla být účastnicí řízení, to poté potvrdil také krajský soud rozsudkem ze dne 30. 5. 2022, č. j. 22 A 3/2022 - 34.

[16] Ostatně situaci, kdy je rozhodnutí o účastenství změněno odvolacím orgánem, řeší také § 28 odst. 2 správního řádu: „Jestliže osoba, o níž bylo usnesením rozhodnuto, že není účastníkem, podala proti tomuto usnesení odvolání, jemuž bylo vyhověno, a mezitím zmeškala úkon, který by jako účastník mohla učinit, je oprávněna tento úkon učinit do 15 dnů od oznámení rozhodnutí o odvolání“

[17] V kasační stížnosti stěžovatelka brojí také proti názoru krajského soudu vysloveného *obiter dictum*. I v tomto bodě se Nejvyšší správní soud shoduje s jeho závěry. Podnět žalovaného k opravě zjevné nesprávnosti nemohl mít vliv na právní postavení stěžovatelky; ten se totiž týkal rozhodnutí vydaného v rámci řízení, kterého nebyla účastnicí.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[18] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů kasační stížnost podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

[19] Zároveň Nejvyšší správní soud rozhodl o nákladech řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla v řízení úspěch,

a právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Procesně úspěšnému žalovanému pak nevznikly v řízení náklady přesahující rámec nákladů jeho běžné úřední činnosti. Náhrada nákladů řízení se mu proto nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. srpna 2022

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu